

Đôi Dòng Trong Lòng Con Ơi Nhé

Tác Giả: Duyên Anh

Thứ Hai, 14 Tháng 6 Năm 2010 12:05

Bên bờ Đòng Đòng càng ngày càng nhiều khách tui lui. Bây giờ không còn mùa đông mà a phòn rây mà sông nồm c,

không còn hàng lữ ruồi nhong sọt rét, lồi biếng đởu trên sợi dây lòng thòng đở treo chuôi, treo ngắn bám vào liếp, vào tồng ng tròn ba tháng rét mọt đều hiu. Dân thành phố tui n c v đòng ruông. Họ mang theo niềm vui và cuộc sống mới mới khi n quê ngoi nhà tui t p n p, n ào. N m nghe tiếng chim cu gáy buôi tr a, tôi cảm thấy b t bu n t .

Khi niềm tràn l t đởu óc tôi bng nhng b m t sáng s a, nhng đởu c i h n nhiên c a đám tr nh thành th tr c tui em Mai. Tôi nghĩ, giá anh em tôi không phải sống h m hiu ư quê ngoi thì lúc này đây, chúng tôi cũng b t tung tăng đ t tay nhau chuy n trò đ i ánh trắng đ ng n i. Ch đâu ch u l c lũng trong đêm t i, nhìn bóng m g y y u run r y c h chi c lá s p là cảnh. B t giác, tôi nh cha tôi và n c m t ph m ...

M tôi b o tho t tiên cha tôi đánh đàn th p l c cho ban hát c i l ong l u đ ng. D o y danh t ngh sĩ còn xa l nên ông b u coi cha tôi ngang ch c anh lao công. Làm ví c t tám giờ t i t i hai giờ khuya. Ti n thù lao dè x ng m i đ nuôi m t v , m t con. Trong gánh hát, cha b b n đ ng nghi p ché bai tài đàn non n t hay râu hót v i ông b u vài đởu l m l n c a cha tôi. Thì cha tôi h m h c nguy n r a thói đ i đen b c.

Chán r i, cha tôi trách ông phó Nh . Giá ông phó truy n đ ngón tr danh, ch n ch n s nghi p cha tôi đ méo mó. Tôi c m ng t ng cái c nh h u tr ng sân kh u gi a mùa hè nóng n c, cha tôi c i tr n bi u đ i n tài ngh , đ i đởu ca cho đào kép ng t gi ng. M hôi, có khi c n c

Đời Dòng Trong Lòng Con Lạc Nhỏ

Tác Giả: Duyên Anh

Thứ Hai, 14 Tháng 6 Năm 2010 12:05

---

một, rồi ríng trên mồm i sáu sớ i tở đởng đở i miởng cở m hở m mạnh áo thô. Vở sau có lỏn giởn đở i, cha tôi đở p đàn giở i nghở .

Khi tôi hiở u biở t, thở y đở i cha tôi lỏn quở n trong hai câu thở cở a bài hát nói cha tôi khai bút nhân đở p năm mỏ i: “Ông Lái thuở c bở t đở u, ông Phó, ông Ký, ông Chở , ông Thở u, ông Lang...” Mỏ i chuở i nghở nghiở p quàng vào cở cha tôi. Lên voi xuởng chó, xuởng chó lên voi... Tỏ i nghiở p cha tôi, ngỏ i còn chút tâm hỏn đở không nỏ gỏ i tài đánh đàn là nghở kiở m cở m.

Tỏ ông lái thuở c bở c đở n ông lang bở chở thuở c cao đản hoàn tán. Chao ôi, tôi phỏ i viở t thỏ nào đây cho thỏ t linh đởng tở ng cở nh cha tôi ngỏ i chở thuở c cam bở ng thuyở n gang, ngỏ i thái thuở c sỏ ng bở ng dao cở u, ngỏ i xỏo thuở c bở bở ng nỏ i rang đở t và hoàn và viên thuở c tở ? Làm sao ai chỏ a chỏ t đở c trỏ n vỏ n ngỏ n kia mỏ u đở i. Thỏ mà cha tôi, trỏ i ỏ i! Tôi muở n làm mỏ t khán giở vô tở nhỏ lỏ tiở c thỏ đở ng gở nghỏ sĩ sinh nhỏ m xỏ sỏ .

Có bở n túng bở n quá, cha mỏ tôi phỏ i chia nhau mỏ i ngỏ i mỏ t chỏ đởm thuở c hoàn, thuở c tán trỏ các bở nh cam sỏi thai đở n, ho hen, giun sỏn ra bởy ngỏ n ngang trên manh chiở u hỏ p đỏ i quán chỏ . Mỏ tôi bán quanh quỏ n mỏ y chỏ gỏ n miở n bở nhỏ chỏ Tiở u Hoàng... Sáng sỏ m mỏ đi, xỏ chiở u mỏ vỏ sỏn sóc anh em tôi. Còn cha tôi xách chiở c va ly lỏ n lỏ mỏ sang mỏi tở n Thỏ n đở u, Thỏ n huở ng.

Cha tôi đi hàng tuở n mỏ i trỏ lỏ i, nói là vỏ a bán thuở c vỏ a thăm dò xem bên sông Trà Lý có đở kiở m ăn thì cho gia đởnh sang.

Nhỏ ng chuyở n cha tôi vỏ ng nhà, mỏ tôi xuỏi ngỏ c tở n tỏ o, anh em tôi nỏ ng bóng nhau cở u nguyở n. Nghe mỏ tôi bỏ o sỏng sông Trà đỏ tở n. “Sỏng cở a Trà, mà cở a Hỏ”, em Mai chỏ sỏ phỏ đỏ m. Tôi đỏ dành em tôi rỏ ng cha tôi sỏ ng tỏ i tám mỏ i tuở i đở xem anh em tôi khôn lỏ n. Em Mai thỏ đỏ ng khỏc tở vỏ lo ngỏ i. Khỏ n nỏ n, cha mỏ tôi nghèo nỏn, còn tình thỏ đỏ ng mỏ n nhỏ ng tình thỏ đỏ ng mỏ n không nuôi sỏ ng đỏ c con nên muở n con no lành đỏ phỏ i xa con, cở c nhỏ c. Tôi cỏ nghĩ đở n lúc cha mỏ tôi ngỏ i đỏ n hàng khi chỏ chiở u tan vỏ ng. Ánh nỏ ng vàng vỏ t quỏ mùa chiở u vào khuôn mỏ t thỏ m vì nhỏ con, vì ỏ hàng cở a cha tôi chỏ c đỏu thỏ đỏ ng lỏ m.

Ít tháng sau cha tôi bỏ nghỏ lang thuở c. Cha tôi sỏ m ít đởng cở chỏ a xe đở p. Ngỏ i ta đở t tên mỏ i cho cha tôi: ông Phó. Cha tôi sỏ a chỏ a, lau đở u, vá chín, vá sỏ ng sỏm lỏ p xe đở p, xe tay. Nỏ u ai cỏ n tỏ đỏ m xe mình thì cha tôi cũng biở t sỏ n xì, sỏ n hỏ p, mỏ kỏ n bỏ ng... ngân nhỏ.

Nhiều lần nhìn cha tôi nghĩ rằng vì cái ọc lâu ngày thiều đau mắt, lòng tôi thót ội. Tay cha tôi mịch máu ội bết, chng chét. Có khi “lọc lê” nhn, tuốt mnh bết tay ra. Cha tôi mết đầ, chúiv mết bên. Thng thng, tay cha tôi b xóc da, máu ch y ri r. Cha tôi m i mê công vi c không đ ý, đầa tay vuốt m y s i tóc lòa xòa trên trán. Máu vốt thng đ c đ p hòa v i m hôi... Nhng cha tôi nín lng không kêu ca, không than vãn, không k l v i v con. S nín lng đó tôi đã kh tâm h c h i song tôi th y tôi th t v ng. Vì, cho t i ngày nay, h g p b t c con r n đ c cu c đ i nào, dù lng dù nh , c n đau hay c n h t, tôi v n thích tìm ng i băng bó h .

Tò mò, tôi h i cha tôi h c ngh s a xe bao gi , cha tôi m m c i: “Cái khó sinh ra cái không con !”. Tôi nghĩ ng r i phng chng cha tôi h c l m hay cha đã tng làm th ph c m nhà vi c ng i. L i thêm hình nh thui ch t c a chú “h c ngh” n a!

H i gia đình tôi Hà N i v Thái Bình r i đ n xu ng mi n b , em Mai bé b ng nên em ch a c m đ c n i bu n bi n đ ng cu i mùa đông. Đng nh , b gi n đ t n ngoài kh i bãi Đng Châu. Ti ng g m g v ng t i nghe ghê r n. Cha tôi kh i nghi p ch a xe t i đây, t i ngã ba ch huy n Ti n H i, đ i g c cây g o to lng, sù s i, gai góc. Nhng bu i chi u rét m t, cha tôi ng i co ro khâu mép l p đ t “tanh” hay phng mang tr n m t th i than h ng trong lò máy vá chín. Cha tôi nh t nh nh t năm hào b m thuê cho anh phu xe tay, chng n hà vi c đ u m . B i v y, c sau lúc ng ng làm đ vuốt ve anh em tôi, tay cha tôi, đ u r a sà phòng, v n còn đ y v t đ u lem lu c. Em Mai hay kéo đôi tay cha tôi đùa b n:

- Tay cha tôi đen nh nh n i.

Cha tôi c i:

- Trng nh bông mà con dám b o đen. À, đ con bi t t i sao tay ph i cha dài h n tay trái?

- Con ch u.

- T i tay ph i cha v n “lọc lê”. Cha v n mnh quá nên x ng nó giã ra.

Em Mai ng ng n:

- Con không thích tay ph i cha dài đầ, cha làm cho nó ng n b ng tay trái đi cha. Có đ c không h , cha?

Cha tôi suy nghĩ giây lát, đ n v v em:

- Khó gì, r i cha b v n “lọc lê” thì nó h t dài.

Tôi thng cha tôi, dĩ nhiên, nhng thng bao nhiêu m i v a? Cha tôi ít nói. Ch c ch n n i ray r t vì m con nheo nhóc ám nh cha tôi, làm cha tôi u t ng n: s u t ng n c a ng i không cảm song không nói đ c. Đ o y, g o kém, m tôi ph i ch y vay đng tng b a m t. Tho t đ u, sáng ăn c m đ , chi u ăn no. Sau, sáng cha m tôi nh n ch th i niều nh cho anh em tôi. Em Mai ăn xong còn thòm thềm. Cha tôi nhìn em, m t đ ng u. M tôi ch y v i xu ng b p. Tôi thng h i em, t p nh n đ em đ c ăn nh u. Hôm th nh t, em b o tôi:

- Sao anh không ăn?

Tôi nói đ i:

- Tôi anh đau bụng.

Em tôi tởng th:

- Th em đ ph n anh v y nh?

Tôi c i xoa tay:

- Đau bụng ăn cơm ngu i th nào đ c. Em ăn đi, ăn nhi u chóng l n.

Hôm th hai, tôi cũng b b a sáng ân hu c a con nhà nghèo. Em tôi h i han v v n. Tôi ph i tr l i tôi ăn sáng v i em thì tr a ăn m t ngon. Nghĩ sao, em tôi gi n tôi, em ch ng thềm ăn n a. Em b t ch c nh n đ n tr a. M tôi m ng em. Em khóc, em kêu đau bụng. Nh th , em tôi hi u chuy n r i. Em tôi r tôi ra đ ng cái, ghé sát vào tai tôi thì th m:

- Th t anh nh , ăn b a sáng, tr a ăn m t ngon.

Chúng tôi nhìn nhau. Chua xót. May m n là tình c nh ăn đong thi u th n r t ng n ng i. G o đ n đ n h n. Nhà tôi l i ti p t c hai b a no nê. Đ y là nh ng câu chuy n bu n c a gia đình tôi. Nh ng chuy n khi n tôi nh mãi là chuy n sau đây:

Hôm cha tôi đang đánh nháp mi ng l p n thì m t bà sang tr ng t i g n. Bà ta nhìn cha tôi lúc lâu r i m i ng i ng n h i:

- Bác làm n ch giùm tôi ông lang...

Bà ta quên tên ông lang. Cha tôi ng ng tay, l phép nói:

- Th a bà, bà cho bi t tên ông lang là gì ?

Móc trong túi m nh gi y nh ghi bút chì l m , bà ta l m nh m đ c:

- Ông Mai Viên bác phó ! Bà b n tôi mách r ng ông Mai Viên ch a b nh gi i. Tôi t ph Ki n X ng xu ng xin ông cái đ n. Bà b n tôi tr c là ch quen thân ông Mai Viên.

Nh cái lò xo, cha tôi đ ng th ng đ y, tr nh tr ng gi i thi u t a h anh h trên sân kh u giây phút s p m màn.

- Th a bà... tôi là Mai Viên...

Bà khách l tròn xoe m t. Bấy gi , cha tôi m i k p đ ý cái hình hài ti u t y c a lão phó ch a xe đ p đ i g c cây g o ngã ba ch huy n Ti n H i. Qu n đuôi đen, áo s mi ng n tay nham nh d u m m hôi. Chân tay s n sùi, thô l ... Còn gi đ c đôi m t, v ng trán r ng. Nh ng x u h quá, tê tái quá, đôi m t v i m đi và v ng trán lâm râm nh ng gi t m hôi, nh ng gi t m hôi tình c toát ra m t bu i tr i l nh nh t. Cha tôi cúi xu ng, nói r t nh :

- Th a bà tôi gi i ngh ... lang thu c r i. Song n u bà...

Cha tôi mu n nói thêm “n u bà b qua hình nh bác th ch a xe thì tôi s n lòng ti p bà”. Kh n n i, dù đã t ng phen tr y tr a v i cu c đ i, cha tôi v n t ái đ c u vãn chút liêm sĩ tuy ch ng c n c u vãn. Bà khách hình nh c m thông s lên b ng xu ng tr m c a ki p ng i, bà ta ng ng ngừng mãi m i th t g n ba ti ng “xin l i ông”. Cha tôi m i bà ta vào nhà.

- Bà ph Ki n ch c quen gia đình ông Phán Lâm?

- Th a ông, bà Phán ch đ ng tôi m i r , ch d chi.

- Tr c kia...

- Vâng ! Bà Phán đã nói nhi u v ông. Tôi xin l i ông l n n a vì c ch vô l ban nãy.

- Th a bà không h gi ! Bà đ ng b n tâm.

Cha tôi kê t ng bà khách y đ n thu c b theo đúng l i vi t qu ng dán t ng ngày x a “xem

Đôi Dòng Trong Lòng Con Trẻ Nhỏ

Tác Giả: Duyên Anh

Thứ Hai, 14 Tháng 6 Năm 2010 12:05

---

mẹ chê đẽ n không l y ti n". Khi v , bà khách rút ti n cho tôi. Tôi t ch i, b ch y m t. Đêm y, d i ánh đèn d u l c t m b c th p đĩa, đêm d y đ c, suy t . Tôi nghe t ng h i th dài s u h n c a cha tôi. B t giác, tôi òa lên khóc khi n em Mai cũng khóc. Cha tôi xoa đ u anh em tôi an i:

- Nín ngay con, r i các con s sung s ng.

Tôi g c đ u xu ng đũi cha tôi, ôm ch m l y thân th g y y u, ôm ch m l y t m lòng th ng m n bao la mà rên xi t.

- Cha i! Con th ng cha.

Gi ng cha tôi tha thi t, bao gi cha tôi cũng tha thi t v i v con:

- Th ng cha thì ng đi, sau này đ ng gi ng cha nhé con, gi ng cha kh l m. Nh t ngh tinh con !

Nh ng anh em tôi không ng . Ng n đèn gió th i t r i. Căn nhà t i om. Anh em tôi ng i sát nhau h n. Chúng tôi cùng im l ng nhìn ngày mai b ng b n con m t m l trong đêm v ng. Kh thân em tôi, l n d n đ xem cu c đ i cha xu ng d c th m h i. Em tôi n m ch t l y tay tôi nh th m nh , nh trao g i ni m tin. Tôi nghe rõ ti ng n c nh gi t xu ng chi u.

M t s m tháng hai, hoa g o n đ i và b t đ u r ng. Cha tôi v n co ro ng i d i g c cây. Trên đ u cha tôi đ các loài chim thi nhau ca inh i. Ch t m t con b y b trúng gi a mái tóc cha tôi tr ng xóa. Cha tôi nhìn lên xem có ph i phân qu . Vì n u phân qu s g p ni m r i ro. Kh n n n, cha tôi v a ng ng m t nhìn lên thì chi c hoa g o to h n n m tay r i gi a m t. May m n, cu ng hoa ng c chi u nên nh ng cánh hoa nát bét trên khuôn m t c a cha tôi nh th cha tôi b đ n b n v m t. Anh em tôi ch y l i qu xu ng, cu ng quít:

- Cha có đau không h , cha?

- Cha có m đ c m t không?

Cha tôi nói:

- Đau gì mà đau, cái hoa đó mà...

Gi ng em Mai run run:

- Con th y nó kêu đánh "b p". Ch c cha đau, cha nói d i. Con thì con khóc r i. Cha đau th t h , cha?

- Cái hoa nh nh b c thì đau n i gì. Cha ch đau vì...

Tôi h i g ng:

- Vì sao c i ?

- Vì... các con kh s !

Cha tôi r m r m n c m t. Anh em tôi cúi đ u.

M c dù bé b ng, anh em tôi cũng nh n ra hình nh cu c đ i cha tôi. M t hình nh b ng bao nhiêu hình nh nham nh kh c kho i, què qu t. Tôi c m tay cha tôi, nói nh :

- Con sung s ng ch có kh đâu?

Em Mai cũng h i h :

- Con ch kh g cha i!

Cha tôi m m c i g ng g o:

- Các con nói d i.

Tôi n m ch t tay cha tôi h n:

- Lúc nào g n cha m là các con sung s ng r i.

Em Mai ôm đ u cha th th :

- Con yêu cha.

- Yêu cha thì phải chăm h c các con nhé, H u nhé! Nh t ngh tinh...

Luôn luôn cha tôi nói “nh t ngh tinh”... Tôi nhìn cha tôi, th y má bên trái con dính chút máu hoa g o. Đ a v t áo lau s ch v t nh y, tôi gi c:

- Cha vào g i đ u k o b n.

- Đi m may đ y con ! Hoa r i là sang năm cha con mình giàu. Cha s t u nhà ngói trên t nh, con có cái xe đ p nh đi h c.

- Th m con?

- M con thì.. , , khó ngh quá. Con ch n quà bi u m xem nào.

- M con thôi bán xôi chè này, m nhà khâu vá qu n áo v i l i k chuy n ma này. Cha cho t n con mua cái tráp đ ng tr u bi u m con nhé! Em Mai mu n mua bi u m xâu tràng h t đ m ni m Ph t cha !

- , con mu n gì cũng đ c.

- Em Mai có búp bê, có ô tô, có tàu th y, có nhi u th l m. Em Mai không phải ch i đ ch i b ng v h n, nút chai...

Em tôi thích chí c i h n h . Đôi má núm đ ng t n xinh xinh t . Em làm nũng:

- Áo con rách r i, cha mua áo cho con tr c nh t cha nhé.

Cha tôi b ng gi t mình. Đôi m t đang sáng r c m ng c, phút ch c m đi, bu n. Cha tôi ng m anh em tôi r i kh g t đ u nói nh :

- , mai cha mua áo cho con.

Hôm sau, nh m ngày phiên ch , cha tôi b vi c đ n anh em tôi đi mua áo. Ch phiên đông đúc, cha con đ t díu nhau ch s l c. Qua hàng n c đ a, cha tôi cho m i đ a u ng m t c c nh năm hào. H t quán này, quán khác mà ch ng th y cha tôi nh c chuy n áo làm em Mai th p th m. Mãi cha tôi m i kéo anh em tôi đ n hàng qu n áo may s n có vô s ng i xúm l i m c c . Anh em tôi len l t đ c vào. Em Mai nhìn nh ng chi c áo cánh tr ng r i nh t vài chi c đ m th . M t em long lanh nh ng cha tôi thì nét m t t nhiên tái ch t, đôi tay run run c h nh s t rét. Cha tôi h i giá, ng i bán tr l i. Thêm thêm b t b t chán chê, r t cu c, cha tôi không dám nh t đ nh vì s h . Em tôi tr ng ng c đánh thành th ch, n a m ng n a lo. Tôi bi t giá có manh áo kia, em tôi h hê vô v n. “Già đ c bát canh, tr manh áo m i” mà. Cha tôi cũng bi t th , song ng i bán hàng ch ng thềm bi t. Cha tôi đ ng t n ng n. Tôi ph ng ch ng cha tôi thi u t n.

Vu t mái tóc em Mai, cha tôi an i:

- Hai anh em ra kia ch cha nhé! Ra kia k o nó b t bí. Th nào cha cũng mua cho con.

Em tôi nu t n c b t ng c. Cha tôi đ a chúng tôi khu t kh i hàng qu n áo. D n dò xong, cha v i vàng đi. Trông theo cha, lòng tôi băng khuâng tê tái. Anh em tôi đ i hàng n a gi mà cha tôi v n ch a tr l i. Ch càng đông, ti ng n ào huyền ảo. Anh em tôi không nghe rõ n a. Tâm h n em Mai h ng v manh áo, còn tâm h n tôi thì không hi u vì sao b i r i vô cùng. Em Mai c luôn mi ng h i khi n tôi nóng ru t quá. N ng mùa xuân h ng h c trên đ u chúng tôi. N m

chợt tay em, tôi dìu em về phía hàng áo.

Bỗng anh em tôi thấy tất các hàng áo ban nãy ngổn gi ta xô nhau giã lổ. Ngổn gi bán hàng tất c
giống n đở mọt lên, hết lổ n:

- Ăn cốp, ăn cốp! Gồm nhanh nhồm chốp, vĩa mồm quay đi mà nó đã thỏ mọt rổ i.

Tôi hoảng hốt, mọt lổ lảo tìm cha. Song cha tôi không có trong đám đông trổ c mọt. Em Mai
khóc bù lu bù loa, dổ mãi em mồm nín. Trong khi đó, ngổn gi bán hàng quai mồm ra chồm bồm hốt
lổ i. Hổn đở a nồm tóm đở c cốp kốp cốp, sỗ đánh róc xổ ng. Tôi chồm, chồm gồm xổ trổ a thì ngổ rổ ng
cha tôi lo kiể m anh em tôi và chồm chồm, đở i anh em tôi ở nhà. Tôi lổ n không sỗ lổ c nồm a nên cha
tôi cũng có thồm vổ trổ c. Nghĩ vổ y, Tôi trổ lổ i nhà. Anh em tôi buồm n thiu, thồm n thồm bồm c nhồm hai
đở a trổ ăn mày.

Vổ nhà, mồm tôi bồm o cha tôi bồm cồm đang nồm đở p chẵn rên hồm hồm. Anh em tôi xúm tồm i hồm i han.
Cha tôi nín thình không đở. Em Mai sỗ cha phồm t ý nên không hồm i đở n chuyồm n áo mồm i nồm a. Cồm
buồm i chiồm u hồm y, không khí gia đĩnh tôi nồm ng nồm, khó thồm. Đở n tồm i, cha tôi bồm t sồm t, cha gồm i anh
em tôi tồm i gồm n xoa đở u, nồm tay nhồm thồm ng lổ. Cha tôi nói mua áo xong thì cha tôi cồm m thồm y
choáng váng mồm t mồm, quên mồm t chồm anh em tôi chồm đở i. Rồm i cha tôi cồm m cồm chồm y vổ. Nghe cha
kồm chuyồm n anh em tôi vui mồm ng, sung sồm ng. Em Mai tôi hồm i:

- Cha mua áo cho con rồm i hồm cha?

- Ồ, đây này.

Cha tôi lổ t chiồm u đở u giồm ng nhồm c chiồm c áo ra. Em Mai vổ lổ y rồm m thồm. Em thay áo cũ mồm c áo
mồm i vào. Em khoe tôi:

- Đở p không anh Hồm u?

- Đở p lổ m.

- Đở p không cha?

Em Mai chồm t nhồm đở u gì, khuôn mồm t ngây thồm nhí nhồm nh phút chồm c thoáng buồm n. Em nói:

- Áo anh Hồm u rách lổ ng cha Ồ!

- Đở phiên sau cha mua.

Tôi vồm i nói:

- Áo con vá đở c, cha đở ng mua tồm n tồm n.

Giồm a lúc y, mồm tôi ở đở i bồm p bồm c lên, em Mai núm mồm, nững nồm u:

- Cha mua áo cho con mồm Ồ!

Mồm tôi ngồm c nhiên hồm i cha tôi:

- Tồm n đâu mà cha mua áo cho con?

Cha tôi thồm n nhiên:

- Vay cồm a bác Cồm sáng sồm nay.

- Bác Cồm đi Thái Ninh tồm hôm kia cồm mà!

Cha tôi lổ ng thình. Mồm tôi không hiồm u gì cũng lổ ng thình. Tôi nhìn cha tôi. Cha tôi nhìn mồm con
tôi. Mồm t cha tôi long lanh. Bóng cha tôi gồm y gò in hình trên bồm c tồm ng vôi loang lổ. Có ai ngồm cái
thân thồm gồm y gò kia lổ i bồm c nồm i tình thồm ng yêu rồm ng lổ n nhồm con ở c nhồm thu gồm n cồm đở i đở ng
trong lòng mà vồm n cảm nín. Cảm nín suồm t đở i. Tôi muồm n ôm cha tôi, muồm n xé rách làn da ngồm c
đở đở c nói vào trái tim cao cồm cồm a cha tôi rồm ng “Cha Ồ i! Cha vì anh em con mà phồm i nhồm thồm ...

Đôi Dòng Trong Lòng Con Trẻ Nhỏ

Tác Giả: Duyên Anh

Thứ Hai, 14 Tháng 6 Năm 2010 12:05

Con sẽ làm gì cho xò ng đáng sẽ hy sinh đó cà a cha!" Nhò ng làm sao mà nói? Cò m xúc đã nghò n cò i. Tôi òa lên khóc. Cha tôi giò t mình hò i:

- Sao con khóc?

- Con thòò ng cha.

- Nín đi... đò dành nòò c mò t chò chú bé. Khóc nhiò u hò t thì sao?

Tôi chò a nín. Vì nghĩ tò i suò i sò u bò t nguò n tò túp òu tranh bên gò c chuò i tiêu chò y róc rách, róc rách qua hò n anh em tôi. Suò i sò u này còn chò y mãi. Và còn chò y, nòò c mò t còn rò i, không lo khô cò n.

Sau đò y, cha tôi bò ám ò nh bò i chiò c áo ăn cò p ngoài chò , trò tôi, không ai rõ, cha tôi đau ò m liên miên. Tuy nhiên, cha tôi vò n vò bao òò c mò ng. Anh em tôi mong ngày tháng ò n đò n, sang năm chóng đò n. Song sang năm chò a kò p đò n vò i nhà ngó i ò tò nh, vò i búp bê, vò i tàu thò y, vò i xe đò p thì cha tôi nhuò m bò nh thòò ng hàn. Tôi cò nghiò n rằng giò kín chuyò n nên khi cha tôi chò t cha tôi vò n tòò ng sẽ bí mò t theo cha xuò ng lòng mò .

Cha tôi chò t, mò con tôi nheo nhóc bò vò . Mò tôi năm tháng ngò i đan nò i buò n ò bò n ò ò Đò ng Đò c. Anh em tôi nhìn đám trò thành thò rò i vò i vàng cúi gò m mò t qua sân nhà ông ngoò i, làm rò i mò t tuò i thò .